

Arrest

nr. 278 954 van 18 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat Mr. D. GEENS en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 21 mei 2020 en dient op 17 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 15 september 2020 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker een eerste maal wordt gehoord op 3 juni 2021 en een tweede maal op 7 oktober 2021.

1.3. Op 2 december 2021 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare beschermingsstatus. Op 28 december 2021 dient verzoeker hiertegen een beroep in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) weigert op 28 maart 2022, bij arrest nr. 270 550, de vluchtelingenstatus en de subsidiare beschermingsstatus.

1.4. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 14 april 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal verklaart het tweede beschermingsverzoek op 23 juni 2022 niet-ontvankelijk (volgend verzoek). Dit is de bestreden beslissing die aangetekend wordt verstuurd op 24 juni 2022 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Palestijnse moslim te zijn van Arabische afkomst. U bent geboren op 10 april 1992 te Gazastad. Op 17 juli 2020 verzocht u voor het eerst om internationale bescherming. U verklaarde toen het volgende:

“U bleef in Ash Shuja’iyeh, Gazastad wonen tot uw vertrek naar België. U bent niet UNRWA-geregistreerd. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U studeerde tot het 4e middelbaar. Voor 2014 werkte u in een winkel van uw grootvader. Van 2014 tot 2017 werkte u maandelijks enkele dagen in de bouw. Na 2017 werkte u amper nog. In 2008 vond in de Gazastrook de staatsgreep door Hamas plaats. Aangezien uw familie pro-Fatah was, werden er op 02.08.2008 veel familieleden gearresteerd. Tevens werden een veertigtal personen uit uw familie vermoord. Andere personen van uw familie besloten te vluchten. U persoonlijk kon als gevolg van deze staatsgreep in 2008 uw wijk niet verlaten. In 2011 drongen Israëliëse tanks binnen in de Gazastrook als gevolg van het toenmalig conflict. Er waren toen jongeren die stenen gooiden naar deze tank. U stond daar als toeschouwer. Wanneer de tank met twee schoten reageerde op de jongeren, raakte u gewond aan uw mond en aan uw dij.

In 2014 werden er tijdens de toenmalige oorlog met Israël bombardementen uitgevoerd op twee woningen van Hamasleden in uw buurt. Hierdoor raakte uw woning ook beschadigd. Er was toen schade aan het dak en aan de muren. De schade aan het dak werd hersteld, de beschadigde muren niet.

Op 18 maart 2016 trok u voor de jacht op vogels naar de grens met Israël. Er waren echter ook veel andere personen die daar waren om te protesteren tegen de verhuis van de Amerikaanse ambassade naar Jeruzalem. U werd daarbij beschoten door de Israëliërs en raakte gewond aan uw been. Sinds eind december 2016 kreeg u hiervoor een uitkering als invalide. Hoewel u na drie maanden terug genezen was en u bijgevolg geen recht meer had op deze uitkering, zei uw arts aan de autoriteiten dat u nog niet genezen was opdat u de uitkering langer zou krijgen. U werd jarenlang voortdurend gevisieerd door Hamas. U ontving talloze oproepingsbrieven en moest u steeds gaan aanmelden voor onbenullige zaken. U diende ook één keer een volledige maand werkjes op te knappen in het politiekantoor. U werd vaak voor één à twee dagen in hechtenis gehouden. Dit gebeurde zo van 2008 tot uw vertrek. U werd ook beschuldigd van spionage voor Israël. Omdat er echter geen bewijzen tegen u waren, werd u steeds vrijgelaten. Na elke vrijlating dienden u en uw vader een beloftebrief te ondertekenen dat u niet meer naar de grensstreek mocht gaan. U bleef dit toch doen omdat u daar naartoe ging voor de lucratieve jacht op vogels. In 2017/2018 trok u samen met enkele neven naar de grens met Israël. U maakte enkele gebaren naar de Israëliëse soldaten. Toen u deze plaats verliet, werd u tegengehouden door Hamasleden. Er werd u en uw neven gevraagd of jullie contact hadden met de Israëliërs. Jullie werden vervolgens gearresteerd en opgesloten. U werd daarbij vastgebonden aan een stoel waardoor uw arm verlamd geraakte. Hierdoor moest uw hand tweemaal geopereerd worden. Omdat er geen bewijzen tegen u waren, kon u vrijkomen. Op 15 februari 2018 gaf u samen met enkele vrienden kritiek op een militaire patrouille van Hamas. Hierdoor werden jullie de dag nadien gearresteerd. U werd veroordeeld tot twee maanden celstraf omdat u scheldwoorden had geuit tegen vertegenwoordigers van het verzet. U zat deze straf uit. In 2018 begeleidde u uw broer M. meermaals naar de grensovergang met Egypte. Hij was immers ziek en zou zich in Egypte laten behandelen. U kon legaal de controles langs de kant van de Palestijnen passeren, maar de Egyptische grensautoriteiten lieten u evenwel nooit verder reizen naar Egypte. Uw broers Mo. en M. raakten in 2018 en 2019 gewond toen ze op vogels aan het jagen waren dicht bij de grens met Israël. Ze werden toen beschoten door Israëliërs omdat ze zich te dicht bij de grens bevonden. In augustus 2018 werd uw uitkering als invalide stopgezet omdat er vastgesteld werd dat u genezen was. Een familielid van u, Y. H., was werkzaam bij de inlichtingendienst van de Palestijnse Autoriteit. Hij beloofde u dat hij er voor kon zorgen dat u de stopgezette uitkering opnieuw kon verkrijgen. In ruil daarvoor diende u twee Hamasleiders uit uw buurt te bespioneren. U diende ook jongeren die naar de moskee

trokken te bespioneren. U deed dit en gaf deze informatie aan Y. door. Echter ontving u nooit uw uitkering terug zoals Y. u beloofd had. In februari 2019 kwam Hamas te weten dat u met Y. samenwerkte. Abu bakker Abu Hassan, een persoon van de gerechtelijke politie, vroeg u dan om informatie over Y. door te spelen. U stelde dat u hiermee akkoord ging maar overhandigde nooit effectief informatie. In november 2019 werd Y. samen met twee leidinggevendenden gearresteerd op verdenking van de moord op Baha Abu Ata, een hooggeplaatste binnen Jihadi Islamiyah. U werd ervan verdacht met uw neef en zijn twee collega's samen gewerkt te hebben. Uw neef en zijn collega's bekenden de moord. Op 8 maart 2019 werd een verwante van u, A. H., beschoten door Abu Maher. Als reactie op deze beschieting trokken verschillende leden van H.-familie naar een militaire academie en staken deze in brand. U was daar louter aanwezig als toeschouwer. Toch diende u zich aan te melden bij het politiekantoor. Toen u daar uitlegde dat u niets met de feiten te maken had, kon u vrijkomen. Uw broer Mo. diende, enkele dagen nadat u zich had aangemeld, zich ook aan te melden. Hij werd voor 11 maanden opgesloten. Hij kon via een borg vrijkomen en verliet Gaza nadien. U verliet Gaza legaal met uw eigen paspoort op 20 maart 2019 via Rafah crossing naar Egypte. Vandaaruit reisde u met het vliegtuig naar Turkije. Op 21 of 22 maart 2019 werd er een oproepingsbrief naar uw ouderlijk huis voor u verstuurd. U reisde vanuit Turkije met het vliegtuig naar Griekenland. In Griekenland verbleef u negen tot tien maanden. Vandaaruit reisde u verder over land naar België. U kwam in België aan op 21 mei 2020. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 17 juli 2020. U vreesde bij terugkeer gearresteerd te worden. In november 2019 werd uw neef Y. gearresteerd. Hij zit nog steeds opgesloten”

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen op 2 december 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde met haar arrest van 28 maart 2022 de beslissing van het Commissariaatgeneraal.

Zonder België te hebben verlaten verzocht u op 14 april 2021 een tweede keer om internationale bescherming. U haalt bij uw tweede verzoek aan dat uw problemen uit uw eerste verzoek nog steeds gelden. U herhaalt uw persoonlijke problemen met Hamas omwille van de spionage die u diende uit te voeren. U stelt dat twee van uw zussen door uw problemen met Hamas ondertussen verstoten en gescheiden zijn. Ze werden immers aanzien als de zus van een spion of verrader. Tevens werd uw broer opgeroepen en gearresteerd in uw plaats. Verder herhaalt u de problemen die uw familie kende met Hamas bij de staatsgreep in 2008. U voegt eraan toe dat er 300 familieleden van u in 2008 dienden te vluchten. Daarnaast wenst u te verduidelijken dat er in de weigeringsbeslissing van het CGVS onterecht werd geargumenteed dat u legaal Gaza verlaten hebt. U stelt dat iedereen immers op die manier Gaza verlaat.

U legt in het kader van onderhavig verzoek de volgende documenten voor: de echtscheidingsakte van uw zus I.I. van 22.04.2020, de echtscheidingsakte van uw zus H. van 24.05.2022, een oproepingsbrief van 13.04.2022 waarin gevraagd wordt dat uw broer zich –wegens een brandstichting – zou aanmelden op 14.06.2022 bij de rechtbank van eerste aanleg van Gaza, een vonnis van de Sharia-Rechtbank van eerste aanleg van Ash Shuja'iyeh van 29.04.2021 waarin uw zus H. haar eis tot scheiding wordt geweigerd, twee betaalbewijzen van uw zus I.I. aan de rechtbank van Ash Shuja'iyeh om de gerechtskosten te betalen, een beslissing van de rechtbank van eerste aanleg van 31.07.2019 waarin beslist wordt dat uw zus I.I. alimentatiegeld dient te ontvangen van haar echtgenoot, het verpakingslabel van DHL waarmee u wil bewijzen dat bovenstaande documenten u werden opgestuurd.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd besloten dat (I) artikel 1D van de vluchtelingenconventie niet op u van toepassing is, aangezien u niet aangetoond heeft dat u en gerechtigd was, en daadwerkelijk ingeroepen heeft, de bescherming geboden door andere organen of instellingen van de verenigde naties zoals de UNRWA. Daardoor werd uw verzoek (II) beoordeeld in het licht van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hierbij werd besloten dat u geen gegronde vrees voor vervolging had omdat er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met Hamas. Verder werd geoordeeld dat u niet doelbewust werd gevisieerd toen u in 2011 en 2016 tweemaal gewond raakte door Israël of toen uw broers in 2018 en 2019 gewond raakten of bij de bombardementen op uw woning in 2014 en 2021. Bovendien kon van u verwacht worden, in het licht van uw financiële situatie dat zou verhuizen naar een veiligere plaats binnen Gaza. Het conflict dat uw familie kende met Hamas bij de staatsgreep van 2008 was onvoldoende om te stellen dat u actueel een risico op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zou lopen. Bovendien mocht u in 2008 louter uw wijk niet uit en kalmeerde dit conflict sinds dat jaar. Gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming kon u eveneens niet de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, a) en b) worden toegekend. De door u neergelegde documenten konden deze appreciatie niet ombuigen. Ook bleek dat uw individuele situatie in de Gazastrook naar omstandigheden behoorlijk is, en dat er niet kon worden afgeleid dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten en u voorts geen concrete elementen aanbracht waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u in geval van terugkeer naar de Gazastrook persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende' behandeling loopt zodat er niet kan worden aangenomen dat u in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen indien u zou terugkeren naar de Gazastrook; en dat het mogelijk was naar de Gazastrook terug te keren en u op relatief korte tijd een Palestijns paspoort zou kunnen bekomen en er dan ook geen redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat u niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren en uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie in de Gazastrook bleek dat er geen sprake was van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging hiertegen niet in beroep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. Vooreerst dient er gewezen te worden op het feit dat u - met uw beweringen dat uw zussen omwille van uw problemen verstoten werden en dienden te scheiden; en dat uw broer in uw plaats opgeroepen en gearresteerd werd (verklaring volgend verzoek, vraag 17 en 19)- voortbouwt op verklaringen die in het kader van uw eerste verzoek ongeloofwaardig werden geacht. Het louter aanhalen van gebeurtenissen die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd (of het louter herhalen van deze gebeurtenissen), kan evenwel geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielaanvraag en is niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Dat u ter staving twee echtscheidingsaktes van uw zussen I.I. en H., een vonnis over de initiële eis tot scheiding door uw zus H. die geweigerd werd door de rechtbank, twee betaalbewijzen van uw zus I.I. om gerechtskosten te betalen, een beslissing van de rechtbank waarin beslist wordt dat uw zus I. alimentatiegeld dient te ontvangen van haar echtgenoot en een oproepingsbrief op naam van uw broer

overhandigt, is onvoldoende om bovenstaande conclusies te wijzigen. Uit deze documenten blijkt nergens dat de echtscheidingen van uw zussen (en het gerechtelijk proces hiertoe) of de arrestatie van uw broer een gevolg zouden zijn van uw problemen in Gaza. Uw naam komt in deze documenten immers niet voor, noch komt hierin naar voor dat deze feiten het gevolg zouden zijn van uw problemen. Uw zussen kunnen evengoed om andere redenen gescheiden zijn. Uw broer op zijn beurt kan omwille van feiten die los van u staan opgeroepen zijn. Wat deze documenten betreft moet ook opgemerkt worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de bewijswaarde van Palestijnse documenten bijzonder relatief is, gelet op de hoge graad van corruptie en documentfraude in de Palestijnse gebieden. Bovendien stelt zich de vraag waarom u de echtscheidingsakte van uw zus I. (die dateert van 22 april 2020) en de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg van 31.07.2019 waarin beslist wordt dat uw zus I. alimentatiegeld dient te ontvangen van haar echtgenoot niet eerder hebt overhandigd indien deze het gevolg zouden zijn van uw problemen. Het label van DHL waarmee u wil aantonen dat deze documenten u opgestuurd werden, zegt niets over een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde.

Verder herhaalt u de problemen die uw familie kende met Hamas bij de staatsgreep in 2008. U voegt eraan toe dat er 300 familieleden van u in 2008 dienden te vluchten (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Hierbij moet opgemerkt worden dat u hieromtrent geen enkel element aanbrengt om de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek hieromtrent, zoals hierboven reeds weergegeven, te wijzigen.

Daarnaast wenst u te verduidelijken dat er in de weigeringsbeslissing van het CGVS onterecht werd geargumenteed dat u legaal Gaza verlaten hebt. U stelt dat iedereen immers op die manier Gaza verlaat (Verklaring volgend verzoek, vraag 17). Hierbij moet aangestipt worden dat een volgend verzoek geenszins beschouwd kan worden als een beroepsprocedure van een vorig verzoek. Eventuele opmerkingen die u heeft over de argumentering van uw vorig verzoek dient/diende u aan te kaarten in de beschikbare beroepsmogelijkheden van uw vorig verzoek. Uw vorig verzoek werd afgesloten met een arrest van de RVV waartegen u niet in beroep ging.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

In de beslissing naar aanleiding van uw eerste en tweede verzoek werd tevens informatie aangereikt over de veiligheidssituatie in Gaza, en de toegankelijkheid van de Gazastrook. Voor de volledigheid wordt hierover actuele informatie toegevoegd.

Het Commissariaat-generaal is er zich voorts van bewust dat de jarenlange blokkade door Israël, "Operatie Beschermde Rand" in 2014, de vernietiging van de tunnels door de Egyptische en Israëlische autoriteiten en de versterking van de blokkade door de Egyptische autoriteiten een grote impact heeft op de humanitaire omstandigheden in de Gaza. Uit de COI Focus: Territoires Palestiniens – Gaza. Classes sociales supérieures van 30 november 2021 blijkt echter dat de Palestijnse gemeenschap in de Gazastrook niet egalitair is, dat een groot deel van de bevolking weliswaar vecht om te overleven, doch dat de Gazastrook ook een rijke(re) klasse kent die grote sommen investeert, met name in de immobiliënsector, en een (kleiner wordende) middenklasse. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Gazanen die over financiële middelen beschikken het hoofd kunnen bieden aan dagelijkse problemen zoals elektriciteitstekorten. Bemiddelde Gazanen hebben bovendien een wagen, schrijven hun kinderen in in particuliere scholen, kunnen genieten van vrijetijdsactiviteiten in trendy buurten van Gaza (hotels en restaurants, toeristenbungalows, winkelcentra en supermarkten, fitnesscentra, ...) en zijn, in geval van vertrek uit het land, in staat om via gespecialiseerde reisbureaus een meer comfortabele reis naar Egypte te financieren. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat de financiële middelen waarover een Gazaanse familie beschikt in grote mate bepaalt hoe deze familie de gevolgen van de Israëlische blokkade en het politiek conflict tussen de Palestijnse Autoriteit en Hamas, met name het tekort aan brandstof en elektriciteit in de Gazastrook, kan opvangen. Het Commissariaat-generaal erkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook erbarmelijk kunnen zijn. Het CGVS betwist verder niet dat de plotse en hevige uitbarsting van het geweld in de Gazastrook in mei 2021 een negatieve impact heeft gehad op de algemene socio-economische situatie in de Gazastrook (zie **OCHA, Response to the escalation in the oPt | Situation Report No. 10 (september 2021)**, beschikbaar op <https://www.ochaopt.org/content/response-escalation-opt-situation-reportno-10-september-2021>).

Het CGVS benadrukt evenwel dat niet elke persoon woonachtig in de Gazastrook in preciaire omstandigheden leeft. Evenmin kan gesteld worden dat iedere burger woonachtig in de Gazastrook

persoonlijk getroffen wordt door de gevolgen van de escalatie van het geweld tussen 10 en 21 mei 2021. U kunt dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in uw land van gewoonlijk verblijf, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS wijst er in dit verband op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de naoorlogse situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bijgevolg slechts relevant in de uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. Er moet derhalve sprake zijn van **zeer uitzonderlijke omstandigheden** waarbij de humanitaire gronden die pleiten tegen verwijdering **klemmend** zijn (zie EHRM, S.H.H. v. Verenigd Koninkrijk, 29 januari 2013, § 92; EHRM, N. v. Verenigd Koninkrijk, 27 mei 2008, § 42). **U dient derhalve aan te tonen dat uw levensomstandigheden in de Gazastrook precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting.** Tijdens uw vorige verzoek werd reeds aangetoond dat uw individuele situatie in de Gazastrook behoorlijk is in het licht van de plaatselijke context.

Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in zijn land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie (zie de **COI Focus Palestine. Territoires palestiniens - Gaza. Situation sécuritaire van 14 februari 2022**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_territoire_palestinien_-_gaza_situation_securitaire_20220214.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, sinds de machtsovername van Hamas en de daaropvolgende installatie van de Israëliëse blokkade, gekenmerkt wordt door kleinschalige schermutselingen tussen de Israëliëse strijdkrachten en Hamas, die af en toe onderbroken worden door escalaties van grootschalig geweld. Hamas zet Israël onder druk door het gebruik van raketten en mortiervuur ten einde ervoor te zorgen dat de beperkingen op de bewegingsvrijheid van de Gazanen teruggeschroefd worden. De Israëliëse strijdkrachten gebruiken op hun beurt hun militaire macht en de blokkade om Hamas te dwingen tot kalmte. Af en toe, wanneer één van de partijen in het conflict bepaalde grenzen heeft overschreden, komt het tot een korte maar intense escalatie van geweld.

Vanwege de maatregelen die Hamas en Israël getroffen hebben om de Covid-19-pandemie te bestrijden zijn de inwoners van de Gazastrook gedurende de periode van 1 januari 2020 tot begin mei 2021, relatief gespaard gebleven van geweld. In november en december 2020 vonden er Israëliëse bombardementen op Hamasdoelwitten plaats als vergelding voor raketbeschietingen. Er vielen geen slachtoffers. De protesten in het kader van de Grote Mars van Terugkeer, die eind december 2019 werden onderbroken, werden niet hervat in 2020.

Tijdens de verslagperiode was de veiligheidssituatie in de Gazastrook betrekkelijk rustig. Van half augustus tot half september 2021 werd een hervatting van de vijandelijkheden van lage intensiteit waargenomen: er werd een raket afgevuurd, het lanceren van brandballonnen werd hervat en demonstraties bij de grensafscheiding werden gevolgd door geweld. Op 21 augustus raakten ongeveer 40 Palestijnse demonstranten gewond. Medio september werden in het kader van de ontsnapping van

Palestijnse gedetineerden uit een Israëlische gevangenis meerdere raketten afgevuurd richting Zuid-Israël. Niemand raakte gewond bij het vergeldingsbombardement op Hamasdoelen.

Er komen nog steeds regelmatig incidenten voor in de bufferzone. De Israëlische troepen beantwoorden pogingen om de bufferzone te naderen of over te steken met geweld. Dit geweld treft voornamelijk de lokale bewoners, boeren, en vissers. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, blijft gering.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de Gazastrook in mei 2021 een plotse en hevige uitbarsting van geweld heeft gekend, waarbij hoofdzakelijk burgerslachtoffers langs Palestijnse zijde gevallen zijn, is er actueel geen sprake van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de Gazastrook in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Gaza een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Tijdens uw vorige verzoek werd echter reeds aangetoond dat dergelijke persoonlijke omstandigheden evenwel niet voorhanden zijn in onderhavig verzoek.

In verband met de vraag of het op dit ogenblik mogelijk is, terug te keren naar de Gazastrook via de grensovergang van Rafah of via enig ander toegangspunt, meent het Commissariaat-generaal dat deze vraag niet relevant is voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Uit uw administratieve dossier blijkt namelijk dat u geen bijstand van het UNWRA genoot, dat uw verzoek om internationale bescherming aldus moet worden onderzocht in het licht van artikel 1A van het Verdrag van Genève, en niet in het licht van artikel 1D, en dat u dus moet aantonen dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Net zoals een verzoeker ten aanzien van zijn land van nationaliteit een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moet aantonen, moet een staatloze verzoeker, om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming, aannemelijk maken dat er in zijn hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat en dat hij om de redenen bedoeld in de voormelde wetsbepalingen niet kan terugkeren naar zijn land van gewoonlijk verblijf. De feitelijke onmogelijkheid om terug te keren naar de Gazastrook of de problemen die een terugkeer beletten moeten het vereiste persoonlijke, opzettelijk en ernstige karakter vertonen opdat er sprake kan zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Dit is hier niet het geval. De opening vloeit voort uit regionale politieke problemen en hangt af van diverse factoren, inclusief en in ruime mate van de manier waarop de Palestijnen zelf de Gazastrook beheren. Deze moeilijkheden houden geen verband met uw persoonlijke eigenschappen. Bovendien meent het Commissariaat-generaal dat het gegeven dat men door de (eventuele en tijdelijke) sluiting van de grensovergang te Rafah moet wachten om terug te keren niet dermate ernstig is dat het als vervolging of ernstige schade in de zin van de wet kan worden bestempeld. Bijgevolg meent het Commissariaat-generaal dat, indien dat de grensovergang op dit ogenblik gesloten zou zijn, dit loutere gegeven geen vrees voor vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de wet aantoont. Het CGVS meent dat de vraag of u al dan niet kan terugkeren alleen relevant is op het ogenblik dat van eventuele beslissing tot terugleiding of verwijdering van het grondgebied, wat echter tot de bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken behoort.

Bovendien stelt het Commissariaat-generaal op basis van de beschikbare informatie (zie de COIF Palestine. Retour dans la Bande de Gaza van 3 september 2020, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_territoire_palestinien_gaza_retour_dans_la_bande_de_gaza_20200903.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), vast dat het op dit ogenblik mogelijk is om naar de Gazastrook terug te keren. De procedure is weliswaar gemakkelijker voor personen in het bezit van hun Palestijns paspoort, maar zelfs indien men niet zou beschikken over dit document, kan men door het invullen van een aanvraagformulier en het indienen van een kopie van het verblijfsdocument in België op relatief korte tijd een Palestijns paspoort bekomen van de Palestijnse Minister van Binnenlandse Zaken, via de Palestijnse

Missie in Brussel. Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen hinderpaal bij het bekomen van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men over een identiteitskaartnummer beschikt. Het feit Gaza illegaal te hebben verlaten of asiel in België te hebben aangevraagd, vormt dan ook geen hindernis voor de uitreiking van het paspoort. Hamas komt niet tussenbeide in de uitreikingsprocedure van het paspoort, die alleen tot de bevoegdheid van de Palestijnse Autoriteit in Ramallah behoort.

In de mate dat bij de beoordeling van het reëel risico op ernstige schade onderzocht moet worden of u door onveilige gebieden zou moeten reizen om uw "veilig" gebied te bereiken ((EHRM, 11 januari 2007, nr. 1948/04, Salah Sheekh tegen Nederland, en RvS 18 juli 2011, nr. 214.686).) wijst het CGVS er op dat men zich, om toegang te krijgen tot de Gazastrook, naar het noorden van Egypte dient te begeven, meer bepaald naar de stad Rafah gelegen op het schiereiland Sinai, waar zich de enige grensovergang tussen Egypte en de Gazastrook bevindt. De Egyptische autoriteiten hebben de nationale luchtvaartmaatschappij Egyptair gemachtigd om Palestijnen die in het bezit zijn van een identiteitskaart of een Palestijns paspoort, in te schepen, zonder verdere formaliteiten, op voorwaarde dat ze rechtstreeks naar de Gazastrook reizen en dat de grensovergang in Rafah open is. Op deze voorwaarden kan elke Palestijn die wil terugkeren naar Gaza, dit doen zonder specifieke tussenkomst van zijn ambassade of van elke andere organisatie. In Caïro voorziet de Palestijnse ambassade te Egypte pendelbussen die de reiziger vervolgens rechtstreeks naar de grensovergang vervoeren.

*De opening van de grensovergang te Rafah wordt medebepaald door de veiligheidssituatie in het noorden van Sinai. De weg naar Rafah doorkruist dit gebied, alwaar extremistische groeperingen, voornamelijk Wilayat Sinai, die in 2014 trouw gezworen heeft aan de Islamitische Staat, regelmatig aanslagen plegen. Uit de beschikbare informatie (cf. COIF Palestine. Retour dans la Bande de Gaza van 3 september 2020, en meer in het bijzonder hoofdstuk 2 getiteld "Situation sécuritaire dans le Sinai Nord") blijkt dat het doelwit van deze aanslagen de in de regio aanwezige politie en het leger zijn. De Wilayat Sinai maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van bembommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politionele autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt. Bij dergelijke confrontaties hebben al honderden rebellen het leven gelaten. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de plaatselijke burgerbevolking te ontzien, zijn hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren. Uit de beschikbare informatie komt echter duidelijk naar voren dat **Palestijnen uit de Gazastrook, die reizen naar of terugkeren uit Egypte, niet geïdendeerd worden, noch het slachtoffer zijn geweest van aanslagen gepleegd door de gewapende groeperingen actief in de regio.***

Vanaf februari 2018 hebben de Egyptische autoriteiten een omvangrijke antiterroristische operatie uitgevoerd, bekend als "Operatie Sinai 2018", die tot op heden nog niet officieel is afgesloten. In 2019 en 2020 bleven militanten zich richten op leden van de Egyptische veiligheidsdiensten (militairen, dienstplichtigen, politie, ...) en op mensen die geacht worden samen te werken met de regering (arbeiders, leiders en leden van aan de regering gelieerde stammen) door middel van gewapende aanvallen, zelfmoordaanslagen, moorden en ontvoeringen. Burgers werden geïdendeerd omdat ze ervan verdacht werden samen te werken met de veiligheidsdiensten en zijn soms het slachtoffer het geweld dat gelieerd is aan de aanvallen door jihadistische groeperingen op de veiligheidsdiensten of dat het gevolg is van fouten van de Egyptische veiligheidsstroepen. Vanaf medio 2019 is het geweld afkomstig van de Wilayat Sinai verschoven Bir el-Abed, gelegen in het westen van de provincie. De dodelijkste aanval in 2020 vond plaats op 21 juli 2020 en was gericht tegen Egyptisch legerkamp en een checkpoint ten westen van de stad. Militanten kregen voet aan de grond in vier naburige dorpen, waardoor de dorpelingen op de vlucht sloegen. De aanval was tegelijkertijd de grootste aanval van de Wilayat Sinai tegen het Egyptische leger in de afgelopen jaren.

De noodtoestand werd op 27 juli 2020 andermaal verlengd voor een periode van 3 maanden, en in bepaalde zones van Sinai geldt een nachtelijk uitgaansverbod. De verscherpte veiligheidsmaatregelen hebben een enorme impact op het dagelijkse leven van de plaatselijke bevolking, wiens bewegingsvrijheid beperkt wordt.

Er is in de Sinai te Egypte actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende

gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Bijgevolg kan er niet besloten worden dat Gazanen, die enkel door het gebied moeten reizen, om die reden niet zouden kunnen terugkeren naar de Gazastrook.

Een van de factoren die de organisatie van pendelbussen bemoeilijkt is het implementeren van de nodige veiligheidsmaatregelen voor een veilig transport naar de Gazastrook, aangezien dit afhankelijk is van de veiligheidssituatie in de Sinai. Maar ook andere, puur praktische factoren hebben een invloed op de organisatie van het busvervoer (bijvoorbeeld: de pendelbus vertrekt pas als deze volzet is). Bovendien dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie weliswaar blijkt dat de Egyptische politie het doelwit is van extremistische organisaties actief in de Sinai, doch hieruit blijkt niet dat de politie die deze pendelbussen begeleidt of dat deze bussen zelf reeds gevisieerd zouden zijn door jihadistische militieën, en dit terwijl er tegelijkertijd sprake is van een duidelijke toename van het aantal terugkeerders naar Gaza via de grensovergang van Rafah. Aldus kan er gesteld worden dat deze terugkeer op een voldoende veilige manier plaatsvindt, aangezien de Egyptische autoriteiten gepaste middelen voorzien om een beveiligde terugkeer naar Gaza te garanderen.

Informatie over de openingsdagen van de grenspost is beschikbaar in de media en circuleert op sociale netwerken. Daarenboven blijkt dat er weliswaar beperkingen op de grensovergang van Rafah kunnen worden toegepast op de inwoners van de Gazastrook die Gaza willen verlaten (en dus naar Egypte willen gaan), doch dat er tegelijkertijd geen enkele beperking van toepassing is op personen die willen terugkeren naar Gaza, behalve het bezit van een geldig paspoort. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat wanneer de grensovergang geopend wordt, duizenden Palestijnen van de gelegenheid gebruik maken om in en uit de Gazastrook te reizen. In de praktijk is de grensovergang te Rafah tussen mei 2018 en begin 2020 vrijwel onafgebroken open gebleven, en dit vijf dagen per week (zondag tot en met donderdag), met uitzondering van feestdagen en speciale gelegenheden.

De beslissing van de Palestijnse Autoriteit om op 6 januari 2019, naar aanleiding van de nieuwe hoogoplopende spanningen tussen Fatah en Hamas, zijn personeel terug te trekken van de grensovergang te Rafah heeft ertoe geleid dat de grensovergang sindsdien, net zoals dat het geval was in de periode juni 2007 tot en met november 2017, enkel wordt bemand door Hamas. Indien er op een bepaald ogenblik gevreesd werd dat de situatie aan de grensovergang te Rafah achteruit zou gaan, blijkt duidelijk uit de informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier dat dit niet het geval is geweest. De grensovergang bleef immers, na de terugtrekking van de Palestijnse Autoriteit op 7 januari 2019, voortdurend 5 dagen per week geopend in de richting van terugkeer naar de Gazastrook. Als gevolg van maatregelen ter bestrijding van de coronaviruspandemie werd de grensovergang bij Rafah op 26 maart 2020 gesloten. Het werd vervolgens heropend van 13 tot 16 april 2020, van 12 tot 14 mei 2020 en van 11 tot 13 augustus 2020, waardoor duizenden Palestijnen konden terugkeren. Op 24 augustus 2020 werd, na een toename van het aantal besmettingen met Covid-19, de noodtoestand afgekondigd en gedurende 48u een lockdown opgelegd. Deze werd nadien met 5 dagen verlengd. In Egypte zijn de luchthavens na een opschorting van internationale vluchten op 1 juli 2020 heropend en moeten reizigers, ongeacht hun nationaliteit, een negatieve test voorleggen voordat ze aan boord gaan.

Dient verder opgemerkt te worden dat verschillende landen nationale lockdowns afgekondigd hebben en hun grenzen tijdelijk gesloten hebben in een poging om de verspreiding van virus te stoppen. De maatregelen die getroffen worden door de Egyptische en Palestijnse autoriteiten teneinde de verspreiding van COVID-19 tegen te gaan liggen in lijn met de maatregelen die wereldwijd getroffen worden ter indamming van de corona pandemie. Het betreffen aldus specifieke maatregelen die kaderen binnen een welbepaalde doelstelling en bijgevolg van tijdelijk van aard zijn. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de grensovergang te Rafah definitief gesloten is, en een terugkeer naar de Gazastrook onmogelijk blijft. U brengt ook geen enkel bewijs aan dat u op dit moment een voor lange tijd geconfronteerd wordt met de absolute onmogelijkheid om terug te keren naar de Gazastrook als gevolg van de COVID-19-pandemie.

Voor zover nodig, dient nog benadrukt te worden dat de COVID-19 virus pandemie niet afkomstig is van een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, noch door een van hen wordt veroorzaakt, zodat een van de essentiële criteria voor het verlenen van internationale bescherming, namelijk de identificatie van een actor die aan de oorsprong ligt van de inbreuk en waartegen bescherming is vereist, ontbreekt.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal, blijkt verder niet dat afgewezen verzoekers die terugkeren naar de Gazastrook louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het

indienen van een verzoek om internationale bescherming, een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS sluit niet uit dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook mogelijks ondervraagd zal worden over uw activiteiten in het buitenland en de redenen waarom u Gazastrook verlaten heeft, dan wel ernaar terugkeert. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op het lijden van ernstige schade worden afgeleid. Dit wordt bevestigd door het feit dat Fedasil deelgenomen heeft aan de begeleiding van verschillende personen die vrijwillig teruggekeerd zijn naar Gaza, met name in 2019, en dat indien er gevallen gerapporteerd werden waarbij personen enkele uren werden vastgehouden op de luchthaven te Caïro, de feedback die gegeven werd door de teruggekeerde Palestijnen niet van die aard is om te besluiten dat men, in Caïro of te Rafah, blootgesteld werd aan een onmenselijke of vernederende behandeling louter omwille van een terugkeer na een verblijf in Europa.

Er dient opgemerkt te worden dat het CGVS de situatie in Gaza al vele jaren nauwlettend en continu in het oog houdt via zijn documentatie- en onderzoeksdienst. De grenspost te Rafah wordt al jarenlang aan Palestijnse zijde enkel door Hamas gecontroleerd wordt. Indien er ernstige, aangetoonde en terugkerende problemen waren geweest met de manier waarop Hamas Palestijnen die in Europa verbleven hadden, behandelde, zou dit ongetwijfeld gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties, en instanties die de situatie in de Gazastrook nauwlettend in het oog houden. De raadpleging van de diverse bronnen opgelijst in de informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier leverde evenwel geen enkele aanwijzing op dat Hamas Palestijnen die terugkeerden naar de Gazastrook, louter omwille van een verblijf in Europa of omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, gefolterd of onmenselijk of vernederend behandeld heeft. **Actueel maken verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen evenmin melding van dergelijke problemen. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.** Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van Hamas stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat Hamas u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. Er dient dan ook besloten te worden dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de

Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 48 t.e.m. 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Na een theoretische uiteenzetting, stelt verzoeker het oneens te zijn met de redenen waarom zijn verzoek om internationale bescherming werd geweigerd en wijst hij erop dat hij in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek bijkomende verklaringen heeft afgelegd. Zo legt hij uit dat zijn twee zussen ondertussen door zijn problemen met Hamas, namelijk omdat ze beschouwd werden als zussen van een spion of verrader, verstoten en gescheiden zijn. Zijn broer werd in zijn plaats ondertussen gearresteerd en sedert 2008 verlieten reeds honderden leden van zijn familie Gaza omdat ze gevisieerd werden door Hamas. Hij wijst vervolgens op de bijkomende documenten die hij heeft overgemaakt. De commissaris-generaal kon niet volstaan met een loutere verwijzing naar de eerder genomen beslissing. Het is volgens hem wel degelijk mogelijk dat een eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid hersteld wordt door het voorleggen van nieuwe documenten zoals hij *in casu* deed. Hij vervolgt dat hij consequent is en dat zijn verklaringen uit zijn tweede verzoek in de lijn liggen van zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn eerste verzoek. Hij meent te voldoen aan de medewerkingsplicht.

Verzoeker stelt dat het hem vervolgens niet verweten kan worden de documenten niet eerder te hebben overgemaakt nu hij het verpakkingslabel van DHL heeft overgemaakt om aan te tonen wanneer hij in bezit is gekomen van deze aanvullende documenten. De documenten tonen volgens verzoeker aan dat zijn familie reeds sedert 2008 problemen heeft en gevisieerd wordt door Hamas. De talrijke documenten die hij heeft overgemaakt in verband met de problemen die zijn zussen en broer kenden, bewijzen zijn kwetsbare positie als lid van de H.-familie. Hij legt uit dat in de brief van 13 april 2022 zijn broer werd opgeroepen om zich aan te melden bij de rechtbank van eerste aanleg in Gaza wegens brandstichting. Volgens verzoeker heeft hij niet de kans gekregen om uitleg te geven bij de stukken betreffende de scheiding en het verstoten zijn van zijn zussen en vraagt hij de Raad bijkomende onderzoeksmaatregelen te bevelen zodat hij tijdens een persoonlijk onderhoud de kans zal hebben om het verband met zijn eigen problemen aan te tonen.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker, na een theoretische uiteenzetting te geven, dat de commissaris-generaal niet ontkent dat de algemene situatie in Gaza en de leefomstandigheden er erbarmelijk kunnen zijn. Hij wijst erop dat de Covid-pandemie en de plotse en hevige uitbarsting van het geweld in de Gazastrook in mei 2021 en recentelijk in 2022 weerom een negatieve impact hebben gehad op de algemene socio-economische situatie aldaar. Hij herhaalt dat hij, als lid van de H.-familie, gemakkelijk het slachtoffer wordt van vergeldingen en daarom meent te hebben aangetoond dat zijn levensomstandigheden in de Gazastrook precair zijn en dat hij bij een terugkeer zal belanden in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in de elementaire levensbehoeften.

3. Nieuwe stukken

Op 13 september 2022 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over aan de Raad, waarin volgend nieuw stuk wordt vermeld:

- COI Focus *Palestine, Territoires palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire* van 26 augustus 2022 met vermelding van de weblink

De commissaris-generaal zet uiteen dat begin 2022 de situatie in de Gazastrook betrekkelijk rustig bleef en dat bij twee aangelegenheden, van 18 tot 23 april en van 16 tot 19 juli melding gemaakt werd van een hervatting van de vijandelijkheden met geringe intensiteit, maar er geen slachtoffers vielen. Verder stelt de commissaris-generaal dat er van 5 tot 7 augustus 2022 een hevige escalatie van geweld plaatsvond, zijnde de zesde grote escalatie van het conflict in de Gazastrook, waarbij de Palestijnse Islamitische Jihad (PIJ) het opnam tegen de Israëliëse defensie en de Israëliëse defensie zich specifiek richtte op de PIJ in de Gazastrook onder de naam "Emerging Down". Hoewel de aard van het gebruikte geweld ervoor zorgde dat er ook willekeurige burgerslachtoffers vielen, bleef het totaal aantal te betreuren slachtoffers relatief beperkt en trad op 7 augustus 2022 een door Egypte tot stand gebracht staakt-het-vuren in werking. De commissaris-generaal stelt vast dat, niettegenstaande uit de beschikbare informatie blijkt dat de Gazastrook in augustus 2022 een plotse en hevige uitbarsting van geweld heeft gekend, waarbij ook burgerslachtoffers langs Palestijnse zijde gevallen zijn, er actueel geen sprake is van een aanhoudende

strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Het hof van Justitie verduidelijkt in het arrest van 10 juni 2021 (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19 (verder: HvJ 10 juni 2021)) dat artikel 40, leden 2 en 3, van richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35). In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming verklaart verzoeker dat hij terugkeer vreest om gearresteerd te worden en dat hij direct naar de gevangenis zal worden gebracht. Hij legt uit dat hij in 2018 gearresteerd werd nadat hij beledigingen had geuit aan het adres van Hamas, waarvoor hij veroordeeld werd tot een celstraf van 2 maanden. In 2019 werd hij gearresteerd wegens spionage nadat hij informatie over Hamas had doorspeeld aan zijn neef. Naar aanleiding van de brand van een trainingsacademie van Hamas, die aangestoken werd door zijn familie als wraakactie voor de moord op een familielid op 8 maart 2019, werd verzoeker verdacht van brandstichting. Volgens zijn verklaringen wordt hij sedert 2008 gevisieerd omdat zijn hele familie als aanhanger van Fatah wordt aanzien. Verzoekers verklaringen worden door de commissaris-generaal niet geloofwaardig bevonden, waarna de Raad aan verzoeker, bij arrest nr. 270 550 op 28 maart 2022, zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus weigert.

5.3. In het kader van zijn tweede beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij gezocht wordt door Hamas omdat hij beschuldigd wordt van spionage voor de Palestijnse autoriteiten in Ramallah. Omdat hij

problemen heeft, werden zijn zussen verstoten door hun echtgenoten. Hij vervolgt dat de Hamas beweging hem gevraagd had om een familielid Y. te bespioneren, die nu zelf werd opgepakt en hij daarom weet dat de zaak nog lopende is, waardoor hij bij terugkeer riskeert gearresteerd te worden. Vervolgens verklaart hij dat heel zijn familie problemen heeft met Hamas. Hij voegt toe dat alle Palestijnen die erkend worden in België hun land net zoals hij wettelijk hebben verlaten (AD CGVS, verklaring volgend verzoek, punt 17). Gevraagd welke documenten hij ter staving van zijn nieuwe verzoek wenst neer te leggen, verwijst verzoeker naar echtscheidingsaktes, een convocatie van zijn broer, een vonnis van de rechtbank, uitspraken aangaande alimentatie en een label DHL. Verzoeker legt uit dat hij met de echtscheidingsaktes van zijn zussen wenst aan te tonen dat zijn zussen zijn gescheiden door zijn problemen. De convocatie van zijn broer toont aan dat zijn broer moet voorkomen in de rechtbank op 14 juni 2022 omwille van een aanklacht tegen verzoeker, maar omdat hij weg was hebben ze zijn broer opgepakt en opgesloten. Middels het vonnis van de rechtbank en de stukken aangaande de alimentatie wenst hij aan te tonen dat zijn verhaal oprecht is en zware gevolgen heeft voor zijn familie nu zijn zussen inmiddels zijn verstoten door hun echtgenoten. Tenslotte stelt hij dat het label DHL aantoont dat die stukken hem met de post werden opgestuurd (AD CGVS, verklaring volgend verzoek, punt 19). Bij terugkeer vreest verzoeker opgesloten te zullen worden door de Hamas beweging (AD CGVS, verklaring volgend verzoek, punt 19).

De kernvraag is of deze elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen maar ook als nieuwe elementen die kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat verzoeker, waar hij opnieuw aangeeft dat hij, behorend tot de H.-familie gevisieerd wordt door Hamas, integraal verwijst naar datgene wat hij reeds verklaard heeft in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Door aan te geven dat ook zijn zussen en broer problemen ondervinden omwille van de problemen die hij zelf kende, borduurt hij slechts voort op zijn eerder ongeloofwaardig bevonden problemen en komt hij niet verder dan louter te volharden in zijn relaas dat reeds eerder door de commissaris-generaal en door de Raad werd beoordeeld. Door in het verzoekschrift te stellen dat hij middels een tweede verzoek wel degelijk in de mogelijkheid moet zijn om eerdere ongeloofwaardig bevonden verklaringen te herstellen, laat hij na dergelijke elementen bij te brengen. Immers, door voor te houden dat zijn zussen en broer problemen hebben en zonder aan te tonen dat die problemen een link hebben met zijn eigen persoon, ziet de Raad niet in op welke wijze verzoeker zijn eerder ongeloofwaardig bevonden problemen met Hamas plots geloofwaardig zou kunnen maken.

De motieven van de commissaris-generaal met betrekking tot de door verzoeker neergelegde documenten en verklaringen dienaangaande worden integraal bijgetreden en luiden als volgt: *“Dat u ter staving twee echtscheidingsaktes van uw zussen I. en H., een vonnis over de initiële eis tot scheiding door uw zus H. die geweigerd werd door de rechtbank, twee betaalbewijzen van uw zus I. om gerechtskosten te betalen, een beslissing van de rechtbank waarin beslist wordt dat uw zus I. alimentatiegeld dient te ontvangen van haar echtgenoot en een oproepingsbrief op naam van uw broer overhandigt, is onvoldoende om bovenstaande conclusies te wijzigen. Uit deze documenten blijkt nergens dat de echtscheidingen van uw zussen (en het gerechtelijk proces hiertoe) of de arrestatie van uw broer een gevolg zouden zijn van uw problemen in Gaza. Uw naam komt in deze documenten immers niet voor, noch komt hierin naar voor dat deze feiten het gevolg zouden zijn van uw problemen. Uw zussen kunnen evengoed om andere redenen gescheiden zijn. Uw broer op zijn beurt kan omwille van feiten die los van u staan opgeroepen zijn. Wat deze documenten betreft moet ook opgemerkt worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de bewijswaarde van Palestijnse documenten bijzonder relatief is, gelet op de hoge graad van corruptie en documentfraude in de Palestijnse gebieden. Bovendien stelt zich de vraag waarom u de echtscheidingsakte van uw zus I. (die dateert van 22 april 2020) en de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg van 31.07.2019 waarin beslist wordt dat uw zus I. alimentatiegeld dient te ontvangen van haar echtgenoot niet eerder hebt overhandigd indien deze het gevolg zouden zijn van uw problemen. Het label van DHL waarmee u wil aantonen dat deze documenten u opgestuurd werden, zegt niets over een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde.*

Verder herhaalt u de problemen die uw familie kende met Hamas bij de staatsgreep in 2008. U voegt eraan toe dat er 300 familieleden van u in 2008 dienden te vluchten (verklaring volgend verzoek, vraag

17). Hierbij moet opgemerkt worden dat u hieromtrent geen enkel element aanbrengt om de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek hieromtrent, zoals hierboven reeds weergegeven, te wijzigen. Daarnaast wenst u te verduidelijken dat er in de weigeringsbeslissing van het CGVS onterecht werd geargumenteed dat u legaal Gaza verlaten hebt. U stelt dat iedereen immers op die manier Gaza verlaat (Verklaring volgend verzoek, vraag 17). Hierbij moet aangestipt worden dat een volgend verzoek geenszins beschouwd kan worden als een beroepsprocedure van een vorig verzoek. Eventuele opmerkingen die u heeft over de argumentering van uw vorig verzoek dient/diende u aan te kaarten in de beschikbare beroepsmogelijkheden van uw vorig verzoek. Uw vorig verzoek werd afgesloten met een arrest van de RVV waartegen u niet in beroep ging.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen." Gelet op voorgaande motieven kan verzoeker bezwaarlijk voorhouden als zou de commissaris-generaal zich ertoe beperkt hebben te verwijzen naar de beslissing die genomen werd inzake zijn eerste beschermingsverzoek. Door in het verzoekschrift opnieuw te verwijzen naar de neergelegde documenten en uit te leggen dat die hem per post werden overgemaakt, betwist hij de vaststelling, dat uit die documenten geen enkele informatie kan worden afgeleid met betrekking tot zijn eigen persoonlijke problemen, geenszins. Waar hij stelt dat hij label van DHL heeft voorgelegd om aan te tonen dat de documenten hem pas werden verzonden vanuit Ramallah op 22 mei 2022 (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 7), brengt hij geen enkele reden aan waarom hij die documenten niet eerder had kunnen bekomen. Bovendien acht de Raad het opmerkelijk dat verzoeker, die tijdens zijn eerste beschermingsverzoek nog verklaarde dat hij zich niet meer wilde informeren naar zijn problemen omdat dit een manier van leven is zodat hij alles kan achterlaten, dan na het verwerpingsarrest van de Raad toch in staat is over te gaan tot het opvragen van documenten bij zijn familie in Gaza. De Raad ziet niet in waarom die documenten aldus niet eerder konden worden bekomen. Daarenboven blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat zulke documenten tegen betaling of mits een deugdelijk netwerk vlot te verkrijgen zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan relativeert (AD CGVS, 2de VIB, landeninformatie, COI Focus "Territoires Palestiniens: corruption et faux documents" van 10 juni 2020). Los daarvan toont verzoeker alleszins niet aan dat de documenten m.b.t.. de echtscheiding van zijn zussen en de arrestatie van zijn broer te maken hebben met zijn persoonlijke problemen of gelinkt zijn aan zijn persoon.

Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden als zou hij de kans niet hebben gekregen om uitleg te geven bij de stukken. Het tegendeel blijkt uit een lezing van de "verklaring volgend verzoek", dat zich in het administratief dossier bevindt. Immers, vooreerst wordt verzoeker gevraagd wat de nieuwe elementen zijn op grond waarvan hij een tweede verzoek om internationale bescherming indient en vervolgens wordt hij verzocht om de neergelegde documenten toe te lichten. Indien hij de mening is toegedaan dat er nog belangrijke informatie dienaangaande moest worden meegedeeld, stond het hem vrij om dit uiteen te zetten in het verzoekschrift, waartoe hij echter in gebreke blijft. Zijn betoog is aldus niet dienstig.

5.5. Wat betreft de socio-economische situatie in Gaza, moet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming oordeelde dat niettegenstaande de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook erbarmelijk kunnen zijn, niet elke persoon die in de Gazastrook woont in precare omstandigheden leeft en dat verzoeker dan ook niet kan volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in zijn land van gewoonlijk verblijf. Hij moet daarentegen *in concreto* aannemelijk maken dat bij terugkeer naar de Gazastrook in zijn hoofde een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling bestaat. De commissaris-generaal oordeelde vervolgens dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn individuele situatie in de Gazastrook in het licht van de plaatselijke context behoorlijk is. De Raad bevestigde deze beoordeling in zijn arrest nr. 270 550 van 28 maart 2022. Door er in het verzoekschrift in louter algemene bewoordingen op te wijzen dat de Covid-19 pandemie en de recente uitbarstingen van geweld in de Gazastrook in mei 2021 en in 2022 een negatieve impact hebben gehad op de socio-economische situatie, werpt verzoeker geen ander licht op zijn individuele situatie en brengt hij geen elementen aan die zouden nopen tot een andersluidende beoordeling. De commissaris-generaal oordeelde op goede gronden wat volgt: "Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen." Verzoeker onderneemt geen enkele poging om voorgaande motieven te weerleggen.

Waar hij in het verzoekschrift wederom stelt dat hij als lid van de H. familie gemakkelijk het slachtoffer zal worden van vergeldingen en daarom bij een terugkeer zal belanden in een situatie van extreme armoede oordeelt de Raad dat verzoeker hiermee in het kader van zijn huidig volgend verzoek geen geloofwaardige nieuwe elementen aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de eerdere beoordeling dat zijn individuele situatie in de Gazastrook naar omstandigheden behoorlijk is. Verzoeker beperkt zich immers tot een verwijzing naar de impact van de Covid-19-pandemie, terwijl dit element algemeen van aard is en op zich niet volstaat om te stellen dat het *in casu* een nieuw element betreft dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. Hij voert wederom geen concrete op zijn persoon betrokken elementen aan.

5.6. Reeds in arrest nr. 270 550 heeft de Raad geoordeeld dat, rekening houdend met het gegeven dat verzoeker Gaza legaal verlaten heeft in bezit van een paspoort en identiteitskaart, er geen redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat hij niet in de mogelijkheid is om terug te keren naar de Gazastrook. Verzoeker brengt in het kader van zijn huidig volgend verzoek hieromtrent geen nieuwe elementen aan. Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het CGVS beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

5.7. In zoverre verzoeker aanvoert dat de algemene veiligheidssituatie in Gaza van die aard is dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad op het volgende.

Zoals reeds geoordeeld werd in arrest nr. 270 550 en ook wordt aangegeven in het verzoekschrift, flakkerden in mei 2021 de vijandelijkheden tussen Hamas en Israël opnieuw op na verschillende maanden van kalmte in de Palestijnse gebieden. De plotse en hevige uitbarsting van het geweld volgde op weken van oplopende spanningen omwille van de gedwongen uitzetting van Palestijnse gezinnen in Oost-Jeruzalem en de toegangsbependingen die Israël oplegde aan gelovigen in de Oude Stad. Na raketaanvallen op Jeruzalem voerden de Israëlische strijdkrachten van 10 tot 21 mei luchtaanvallen uit op het Gazaanse grondgebied, terwijl Palestijnse groeperingen op hun beurt duizenden raketten op Israël afvuurden. Tijdens dit 11-daagse conflict werden er in Gaza 260 Palestijnen, waarvan minstens de helft burgers, gedood en raakten meer dan 2200 Palestijnen gewond. Op 21 mei 2021 trad een staakt-het-vuren in werking. Niettegenstaande er sprake was van sporadische lanceringen van brandballonnen gericht op het Israëlisch grondgebied en doelgerichte Israëlische vergeldingsaanvallen, bleef de situatie op het terrein in de weken na het staakt-het-vuren rustig. Op 16 augustus 2021 werd voor het eerst sinds het staakt-het-vuren in mei een Palestijnse raket onderschept door het Israëlische antiraketsysteem. De raket veroorzaakte geen gewonden of schade. Er werden vijandelijkheden van lage intensiteit gerapporteerd tussen midden augustus en midden september 2021 maar in de maanden oktober, november en december 2021 werden geen noemenswaardige incidenten gerapporteerd (COI Focus, 14 februari 2022, p. 15-16). Op 1 januari 2022 werden twee raketten afgevuurd naar Israël die in de zee terechtkomen. Dit wordt toegeschreven aan een technisch probleem maar wordt door Israël gezien als een provocatie waarop Hamas doelwitten worden gebombardeerd, waarin 3 Palestijnen gewond raken. In 2021 overlijdt het merendeel van de Palestijnse slachtoffers tijdens de luchtaanvallen van Israël in de oorlog van mei 2021 (COI Focus 14 februari 2022, p. 25).

Daarnaast komen er nog steeds incidenten voor in de zogenaamde bufferzone ("*zone-tampon*"), de toegestane zone waarbinnen kan worden gevist. In deze zone, die in 2019 negentien keer gewijzigd werd, wordt door het Israëlische leger, dat gerechtigd is om het vuur te openen op alle Palestijnen die zich in dit gebied begeven, zelfs als ze niemand bedreigen, gewelddadig gereageerd op het benaderen of betreden ervan. Dit type geweld treft voornamelijk de lokale bewoners, boeren, vissers. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, blijft gering. Van 11 tot 24 januari 2022 worden volgens OCHA regelmatig waarschuwingsschoten gelost door de Israëlische troepen in de nabijheid van de bufferzone of de kust om toegangsbependingen te laten respecteren, maar hierbij wordt niemand gewond (COI Focus, 14 februari 2022, p. 21).

Per aanvullende nota brengt de commissaris-generaal op 13 september 2022 nog een COI Focus *Palestine, Territoires palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire* van 26 augustus 2022 bij en zet hierin uiteen dat niettegenstaande blijkt dat de Gazastrook in augustus 2022 een plotse en hevige uitbarsting van geweld heeft gekend waarbij ook burgerslachtoffers langs Palestijnse zijde gevallen zijn, er actueel geen sprake is van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas

en de Israëlische strijdkrachten. De commissaris-generaal stelt vast dat er in Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig, veralgemeend geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 3 van het EVRM verboden handeling, dan wel aan een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker, die in het verzoekschrift niet verder komt dan te wijzen op de in 2022 uitbarsting van geweld, brengt geen landeninformatie bij die ingaat tegen de vaststellingen van de commissaris-generaal.

De Raad ontkent geenszins dat de veiligheidssituatie in Gaza nog steeds precair, volatiel, complex, problematisch en ernstig is. Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest *Elgafaji* van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Gaza in zijn hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar Gaza een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Door zich opnieuw te beroepen op het feit dat hij lid is van de H. familie en hij hierdoor gemakkelijker het slachtoffer zal worden van vergeldingen, wat hij niet geloofwaardig heeft kunnen maken (zie *supra*) toont hij niet aan dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Er zijn geen enkele elementen voorhanden op basis waarvan moet worden geconcludeerd dat verzoeker niet in staat is zich te onttrekken aan het willekeurig geweld. Verzoeker brengt geen nieuw element aan dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

5.8. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

5.9. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig. Hetzelfde geldt voor artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag.

5.10. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op de DVZ. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid verklaringen af te leggen met betrekking tot de nieuwe elementen en kon hij nieuwe documenten neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Uit het voorgaande blijkt evenmin een schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO